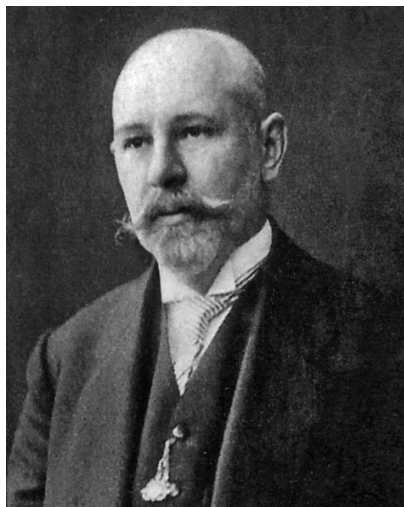

КРАСНОВ Микола Петрович (23. 11(05. 12). 1864, с. Хотянїно Коломен. пов., нині Моск. обл. — 08. 12. 1939, Белґрад) — архітектор. Акад. архітектури (1913). Закін. Моск. училище живопису, скульптури та архітектури (1885). Після проходження армій. зборів у Коломні 1887 переїхав до Ялти (нині АР Крим), де був призначений в. о. міського архітектора (затверджений 1888, обіймав цю посаду до 1899). Відтоді займався приват. практикою. Від 1911 — архітектор Височайшого двору. 1919 емігрував у Стамбул. 1920–22 мешкав на о-ві Мальта, 1922–39 — у Белґradі (протягом 17-ти р. керував проект. групою у відділі монум. будівель Міністерства будівництва Югославії). Відзначився широким діапазоном запозичення та інтерпретації істор. стилів, у його арсеналі — неоренесанс, необароко, неогрек, неоготика, неорос. стил. напрям. Як міський архітектор Ялти активно займався проблемами благоустрою. Брав участь у розробленні нового генплану міста (співавтори арх. Г. Шрейдер, лікарі К. Овсяний, В. Дмитрієв, В. Веймер). У Ялті розпочав свою роботу з розширення набережної, яка 1913 стала гол. вулицею. 1890–99 виконав 30 замовлень лише для Ялти, крім того, будував

дачі та вілли в містах Алушта, Балаклава (нині р-н Севастополя), курорт. с-щах Гурзуф, Симеїз (обидва нині — смт Ялтин. міськради). Брав участь у реставрації Бахчисарай. палацу. Серед осн. реаліз. проектів — собор Олександра Невського у псевдорос. стилі (1891–92, спів-автор Л. Шаповалов), особняк княгині Н. Барятинської у стилі італ. Ренесансу у маєтку «Сельбілляр» (нині санаторій ім. Кірова, 1892–94), пансіон гімназії на вул. Ауткінська, № 25 (1905), костел Пресвятої Богородиці в готич. стилі (1906) у Ялті, палац «Дюльбер» великого князя Петра Миколайовича у арабо-сарацин. стилі у курорт. с-щі Корейз (нині смт Ялтин. міськради; 1895–97), Азово-Донський банк у Сімферополі на вул. Олександрівська, № 4 у стилі неоренесансу (1905), палац.-парк. комплекс великого князя Георгія Михайловича у маєтку «Харакс», що складався з палацу, церкви св. Ніни (художник А. Сливцов), каплиці, світського корпусу, кухні, стаєнь, оранжереї, будинків садівника і шофера, гаража, складу, вартівні (нині санаторій «Дніпро»), у курорт. с-щі Гаспра (нині смт Ялтин. міськради) у т. зв. шотланд. стилі (1904–08), Лівадій. палац імператора Миколи II у стилі італ. Ренесансу (нині Ялтин. міськради; 1909–11), вілла «Вікторія» у м. Феодосія (1914–15), санаторій ім. Імператриці Олександри Федорівни у с-щі Масандра (нині смт Ялтин. міськради; 1915–16); будівлі Мін-в фінансів (нині уряду; 1926–28, добудовано 1938) та лісу й рудників (нині Міністерство закордон. справ; 1926–29) у Белґradі, реконструкція мавзолею Петра II Петровича Негоша на г. Ловчен (нині Чорногорія), серб. військ. кладовища у м. Салоніки (Греція) та на о-ві Вид.

Рекомендована література

1. Тимофієнко В. Зодчі України кінця 18 – початку 20 століть. К., 1999;
2. Калинин Н. Н., Земляниченко М. А., Кадиевич А. Архитектор Высочайшего Двора. Сф., 2004.

В. І. Тимофієнко

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Краснов Микола Петрович / В. І. Тимофієнко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-2879>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).